

Č. 12.314.

Pojišťovací právo: * Pro zařazení zaměstnanců, na něž se vztahuje zákon č. 117/1926 Sb., do mzdových tříd nemocenského pojištění neplatí ustanovení odst. 5 § 12 zák. č. 221/1924 Sb., resp. odst. 6 téhož šu ve znění zák. č. 184/1928 Sb.

(Nález ze 4. března 1936 č. 11.234/36.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Prešově proti rozh. okr. úřadu v Prešově z 12. července 1933 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lka předepsala dvěma platebními výměry Dru Tomáši B. pojistné nemocenské na měsíce leden a duben 1933 po 31 Kč 20 h za každý měsíc za Štěpána F., který zaměstnán byl u něho jako hospodářský úředník. Předpis pojistného stal se podle VII. mzdové třídy podle zák. čl. XIX:1907.

Proti platebním výměrům podal Dr. Tomáš B. stížnosti, ve kterých udal, že Štěpán F. měl na hotovosti plat pouze 1500 Kč a zbytek v naturalích, a uplatňoval, že ve smyslu ustanovení § 12 č. 6 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. může se zařazení Štěpána F. jako deputátніка státi pouze o 2 třídy výše, nežli podle platu na hotovosti, tedy že náleží zaměstnanec do mzdové třídy III. a nikoli VII.

Okr. úřad v Prešově nař. rozhodnutím zrušil oba platební výměry.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Na sporu jest otázka, zda zaměstnanec, podléhající pensijnímu pojištění podle zákona č. 26/1929 Sb. a pojištěný pro případ nemoci, má býti zařazen do mzdových tříd podle zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928, či podle zák. čl. XIX:1907 a předpisů jej pozměňujících a doplňujících.

Zaměstnavatel Dr. B. zastával stanovisko, že na Štěpána F. vztahuje se ustanovení § 12 odst. 6 zák. č. 184/1928 Sb., ježto jde o deputátніка, takže hodnota naturálních požitků může způsobiti jeho zařazení jen o 2 třídy vyšší, nežli jaké odůvodňuje mzda na penězích. St-lka naproti tomu stojí na stanovisku, že Štěpán F. jest pojištěn ve smyslu zákona č. 117/1926 Sb., takže ohledně zařazení do mzdových tříd nevztahují se na něho ustanovení zákona č. 184/1928 Sb., nýbrž příslušná ustanovení zák. čl. XIX:1907, která neobsahují žádného omezení při zařazení s ohledem na požitky v naturalích. Žal. úřad zrušil platební výměry s odůvodněním, že neobmezené zařazení podle ustanovení § 24 zák. čl. XIX:1907 neuznává za zákonné, poněvadž tato obmezení v zařazení zaměstnanců (sc. uplatňované zaměstnavatelem) stanovil zákon č. 184/1928 Sb., tedy zákon pozdější než zákon č. 117/1926 Sb., a proto mu deroguje. Proto není prý zařazení zaměstnance do třídy VII. zákonné.

Není sporné, že pojištěnec jest hospodářským úředníkem, který podléhá pensijnímu pojištění podle zákona č. 26/1929 Sb.; zákonem z 1. července 1926 č. 117 Sb. jest stanoveno, že pro zaměstnance, podrobené pojištění podle právních předpisů o pensijním pojištění soukromých za-

městnanců, zůstávají i přes 30. červen 1926 v platnosti ustanovení §§ 1—10, 13, 19—38 a 41 odst. 1 zákona z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jakož i obdobná ustanovení zák. čl. XIX:1907 a zákonů je pozměňujících a doplňujících. Jinak vztahují se i na tyto osoby ustanovení zákona z 9. října 1924 č. 221 Sb. Podle toho vztahovala by se na Štěpána F. ustanovení zák. č. 221/1924 Sb. jen potud, pokud pojistný poměr nebyl upraven předpisy zák. čl. XIX:1907 a zákonů jej pozměňujících a doplňujících. O zařazení pojištěnců do mzdových tříd jedná § 7 a 7 a) novel. zák. č. 33/1888 ř. z., jimž odpovídají ustanovení § 24 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 3 vlád. nař. č. 26/1921 Sb. a § 11 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 7 min. nař. č. 4790 z r. 1917. Podle toho, co výše bylo uvedeno, ponechána byla tudíž zákonem č. 117/1926 Sb. v platnosti právě uvedená ustanovení práva platného na Slovensku o zařazení pojištěnců do mzdových tříd. Podle těchto ustanovení započítávají se do základu mzdového i naturální požitky, aniž však pro zařazení do vyšší mzdové třídy vzhledem k naturálním požitkům platí nějaké omezení, jako je tomu v § 12 zák. č. 221/1924 Sb. Na tom nebylo nic změněno ani zákonem č. 184/1928 Sb., neboť zákonem tímto podle jeho přesného nadpisu i podle obsahu změněn a doplněn byl pouze zákon z 9. října 1924 č. 221 Sb., nikoli však zákon č. 117/1926 Sb., který platí i nadále.

Uznal-li tedy žal. úřad, že na Štěpána F. vztahuje se ustanovení § 12 odst. 6 zák. č. 184/1928 Sb., poněvadž zákon ten jako pozdější derogoval ustanovení zák. č. 117/1926 Sb., jest jeho rozhodnutí podle toho, co uvedeno, nezákonné.

Č. 12.315.

Závodní výbory: Při hromadném propuštění zaměstnanců z důvodů ležících mimo pracovní poměr přísluší závodnímu výboru jen hlas poradní, při propuštění jednotlivých zaměstnanců pracujících v závodě déle tří let jen právo odporu k rozhodčí komisi.

(Nález ze 4. března 1936 č. 11.257/36.)

Prejudikatura: Boh. A 11.330/34.

Věc: Společný závodní výbor úředníků a zřízenců firmy Em. Feuerstein a spol. v Hořicích proti rozh. rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech v Hořicích ze 7. března 1933 (za zúč. firmu Em. Feuerstein a spol. adv. Dr. František Pařez ze Dvora Král. n. L.) o propuštění zaměstnanců.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Závodní výbor úředníků a zřízenců u firmy Em. Feuerstein a spol. v Hořicích podal rozhodčí komisi podle zákona a závodních výborech v Hořicích stížnost proti propuštění 23 úředníků a 17 zřízenců, uváděje, že propuštění ono je nespravedlivou příkrostití vzhledem k tomu, že většina vypovězených je v závodě zaměstnána přes 10 až 20 roků.

Rozhodčí komise nálezem ze 7. března 1933 odmítla stížnost závodního výboru pro věcnou svoji nepřislušnost, což blíže odůvodnila tím, že v daném případě šlo o hromadné propuštění zaměstnanců z příčin leží-